

full dominical

Església de Menorca

Número 1903 - Any XXXVII - 25 novembre 2018

Surt per camins i places

COMENSALES EN LA MESA DE DIOS

† Francesc, Obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

Cada Eucaristía es anticipo del banquete del final de los tiempos y nos hace gustar por adelantado de los bienes futuros. "El banquete eucarístico —explicaba Benedicto XVI— es para nosotros anticipación real del banquete final, anunciado por los profetas (cf. Is 25,6-9) y descrito en el Nuevo Testamento como las bodas del cordero (Ap 19,7-9), que se ha de celebrar en la alegría de la comunión de los santos" (Sacramentum Caritatis, 31).

En la Eucaristía Dios nos sienta a su mesa y nos ofrece el alimento de la Palabra y del Cuerpo y Sangre del Señor. Dice bellamente el Concilio: "El Señor dejó a los suyos prenda de tal esperanza y alimento para el camino en aquel sacramento de la fe en el que los elementos de la naturaleza, cultivados por el hombre, se convierten en el cuerpo y sangre gloriosos con la cena de la comunión fraterna y la degustación del banquete celestial" (GS 38). A través de la comunión sacramental con el Hijo de Dios inmolado por nosotros, crece nuestra comunión con Cristo y se edifica la Iglesia.

La Eucaristía nos pone en tensión hacia el mundo futuro, nos hace anhelar participar en el banquete del Reino, que Jesús desea comer con sus discípulos (cf. Lc 22, 15-18). Cada Eucaristía "es anticipo de la gloria celestial" (CEC 1402), adelanto del banquete final. Es significativo que, antes de recibir

la comunión, el sacerdote diga: "¡Dichosos los invitados a la cena del Señor!" Sí, somos dichosos porque Dios mismo nos invita. Cada comunión es anticipo de los manjares que gustaremos en el banquete futuro.

De la Eucaristía salimos transformados. Sentarnos a la mesa de Dios nos hace sentir con Él el deseo de que nuestros hermanos se sienten con nosotros y sean muchos los que participen de la fiesta. Cada vez que celebramos la Cena del Señor, somos enviados a anunciar su muerte y proclamar su resurrección, a pasar de la indiferencia a la misión, a contar lo que vivimos y cómo le reconocemos en la fracción del pan (cf. Lc 24, 35). De comensales pasamos a ser testigos, siervos que ayudan al Padre a reunir a todos los hijos dispersos por el mundo.

La Eucaristía tiene, por eso, una enorme fuerza misionera. La Eucaristía nos convierte a cada uno en testigo del amor de Dios para los demás. Además, la Eucaristía nos alimenta para poder vivir en el seguimiento de Jesús y llevar a cabo ese testimonio. Pero la Eucaristía es también la meta de la evangelización: proclamamos el mensaje de salvación para invitar a los hombres a sentarse a la mesa de Dios y tomar parte en su banquete. Deseamos que celebren con nosotros la Eucaristía, la presencia amorosa de Cristo, que se ofrece como nuestro alimento.

l'entrevista a...

JOSÉ LUIS PÉREZ LARIOS

Es coordinador del Plan Estratégico de Caritas Española participó en la Jornada Diocesana de Caritas en Menorca, concretamente en el Santuario del Toro, a finales de octubre.

¿Cómo transcurrió este encuentro?

Ha sido un espacio extraordinario de encuentro y profundización. Estuvimos acompañados por el Sr. Obispo y contamos con la presencia del equipo directivo y un gran número de voluntarios de Caritas de Menorca. Sin duda fue un encuentro entrañable. Hemos podido conocer la reflexión que se hizo en toda la red de Caritas Española para identificar las estrategias que debemos seguir para atender mejor nuestra misión de promover el desarrollo humano integral de todas las personas y todos los pueblos, especialmente de los más pobres y excluidos. Nos detuvimos a profundizar en la Identidad, Misión, Visión y Valores de Caritas que han inspirado todo el Plan Estratégico. Finalmente pudimos conocer los 7 Ejes Estratégicos y los 28 objetivos que la confederación ha priorizado para estos próximos años.

¿Cuál es el plan estratégico o de actuación de Caritas ante personas en riesgo de exclusión?

La atención a las personas en riesgo de exclusión son siempre una prioridad para Caritas. A ellas nos debemos y ellas nos inspiran. Pensando en ellas, para estos próximos años se ha puesto un especial acento en algunos aspectos importantes. Entre ellos, profundizar en nuestro modelo de acción social que por encima de todo pone a la persona en el centro de nuestra acción; potenciar la participación de las personas que acogemos y acompañamos como parte importante de su desarrollo integral; responder al reto global de la movilidad humana facilitando el acceso a sus derechos a las personas migrantes; potenciar las acciones de cooperación internacional y respuesta ante las grandes emergencias que sufren los países más empobrecidos; y desarrollar iniciativas de economía social para la inserción laboral y económica de las personas que acompañamos.

¿En qué líneas se va a trabajar a raíz de este plan estratégico?

Los siete ejes estratégicos de este Plan son las siguientes: Atención y acompañamiento integral de las personas en situación de exclusión y vulnerabilidad; dinamizar la comunidad cristiana en su compromiso sociocaritativo; impulsar la sostenibilidad económica de Caritas, acorde a su identidad, mediante la innovación y la eficiencia; avanzar en ser una organización capaz de adaptarnos al cambio, aprendiendo, innovando y potenciando la colaboración entre sus miembros; mejorar la eficacia de la comunicación, sensibilización e incidencia para transformar la sociedad; potenciar la cooperación fraterna con los países y personas más desfavorecidos desde la dimensión universal de la caridad; y por último impulsar y desarrollar la economía solidaria como modelo de transformación social.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Cicle B

Jesucrist, Rei de l'Univers

Lectura del llibre de Daniel 7, 13-14
Mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

Salm responsorial 92

R: El Senyor és rei, va vestit de majestat.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

1, 5-8

Vos desig la gràcia i la pau de Jesucrist, el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre

Lectura de la profecia de Daniel

7, 13-14

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzo hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder, honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno y no cesará. Su reino no acabará.

Salmo responsorial 92

R: El Señor reina, vestido de majestad.

Lectura del libro del Apocalipsis

1, 5-8

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito

els morts, el sobirà dels reis de la terra. Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mirau, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins i tot aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén. Jo som l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

18, 33b-37

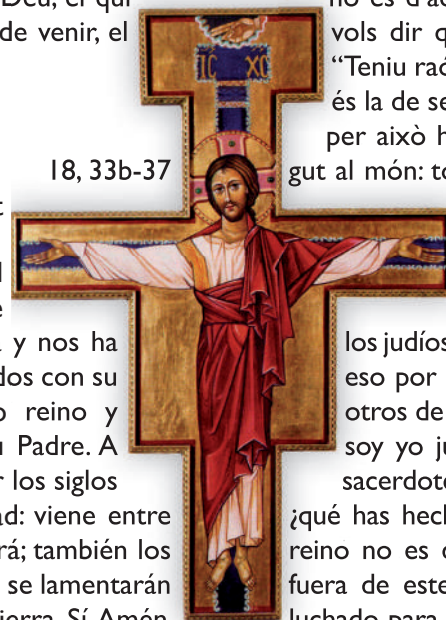
En aquell temps Pilat

de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra. Al que nos ama y nos ha librado de nuestros pecados con su sangre, y nos ha hecho reino y sacerdotes para Dios, su Padre. A él, la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén. Mirad: viene entre las nubes. Todo ojo lo verá; también los que lo traspasaron. Por él se lamentarán todos los pueblos de la tierra. Sí. Amén. Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y ha de venir, el todopoderoso».

Lectura del santo Evangelio según san Juan

18, 33b-37

digué a Jesús: “¿Ets tu el rei dels jueus?” Jesús contestà: “¿Surt de vós, això que em demanau o són altres els qui us ho han dit de mi?” Respongué Pilat: “Jo no ho som, jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots, els qui t’han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.” Jesús respongué: “La meua reialesa no és cosa d’aquest món. Si fos d’aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meua reialesa no és d’aquí.” Pilat li digué: “Per tant, vols dir que ets rei.” Jesús contestà: “Teniu raó: jo som rei. La meua missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.”

En aquel tiempo, Pilato dijo a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?». Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?». Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿qué has hecho?». Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guardia habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí». Pilato le dijo: «Entonces, ¿tú eres rey?». Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo; para dar testimonio de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz».

evangeli i vida

Rei testimoni de la Veritat

Francesc Triay

Diumenge passat parlava de la victòria de l'amor, doncs bé, l'amor dur a ser testimoni de la veritat i, Jesús, davant qui el pot condemnar a mort, diu que Ell ha vingut al món per això, per ser testimoni de la veritat.

A partir d'aquesta veritat de que Ell és testimoni, interrogat per Pilat, confessa que Ell és Rei, però no és Rei d'aquest món. Sovint s'ha dit que no cal tèmer al Regnat de Jesús, perquè no és d'aquest món i, molts pensen, per tant, que és Rei de l'altre món, del cel. No, Jesús aquí no diu que sigui el Rei del cel, diu que ha vingut a la terra per ser Rei: “Tu ho dius, jo soc Rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat, escolten la meua veu” (Jn 18, 37). Aquí Jesús fa una denúncia dels poders d'aquest món, perquè Ell és testimoni de la veritat.

Quan Ell presenta als seus deixebles el seu projecte de vida, ho fa poc a poc perquè el puguin, el puguem, entendre, diu: “Ningú no pot servir dos senyors, perquè si estima l'un, avorirà l'altre, i si fa cas de l'un no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner” (Mt 2, 24) i més endavant quan la mare dels fills de Zebedeu li demana les primeres cadires pels seus fills, en el seu Regne, Jesús respon: “-No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure la copa que jo he de beure? Ells li responen: -Sí que podem. Jesús els diu: -Prou que beureu la meua copa, però seure a la meua dreta o a la meua esquerra, no soc jo qui ho ha de concedir: hi seuran aquells per a qui el meu Pare ho ha preparat. Quan els altres deu ho sentiren, es van indignar contra els dos germans. Jesús els cridà i els digué: -Ja sabeu que els governants de les

nacions les dominen com si en fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescate per tothom” (Mt 20, 22-28). Aquest és el nostre Rei, Ell capgira totes les pretensions humanes de poder, domini, victòria... i ens ajuda a descobrir que el seu món, també aquí, és, el de l'amor, la veritat, la humilitat, el servei...

Costa seguir aquest Rei. És la proposta que ens fa cada dia en el seu evangeli i no ens deixa sols per a dur-ho a terme, ens dona el seu Esperit Sant i ens convida a la seva Taula perquè visquem en comunió amb Ell.

Gaudete et Exsultate

Capítol primer

CRIDATS A LA SANTE DAT - V

Anna Seguí, ocd

“No tinguis por de la santedat”, no la mirem com una cursileria per beats, no desfigurem la bellesa i grandesa de la santedat. Ella no ha passat de moda i com en totes les èpoques continua sent necessària perquè la història transcorri envoltada de benevolència, com a oposició a la violència, com a alliberament de la que també portem a dins i ens enverina. Ser sant és ser humà; ser sant és ser germà, ser sant és estar identificat amb Crist i la seva causa; ser sant és viure en procés de transformació realitzadora de l'ésser segons la imatge de fills de Déu. La santedat ens

cura per dins, ens neteja el cor despellant-nos de egoïsmes i ens fa caminar lliures. Ser lliures i sants ens esclareix la mirada, fins a veure tot amb els ulls de Déu, mirada d'amor nascuda de les entranyes de misericòrdia per saber mirar els altres com ens mira Jesús a nosaltres, mirada afectuosa, embolicada de tendresa, mirada salvadora i alliberadora. Diu Joan de la Creu: “El mirar de Dios es amar”. No ser jutges castigadors de ningú, sinó acollidors de tots, fins abraçar amb amor i perdó als que poden ser els nostres enemics. Lliurement despallats, donar-nos del tot al Tot, donant-nos també amb bondadosa

generositat a cada persona que tenim al nostre costat. La santedat ens porta a valorar el que és humà i a humanitzar l'existència, la nostra encarnació és encarnació de Déu en Jesús i el nostre obrar és recrear alegrement l'Evangelí, sembradors d'amor, alegria i pau. L'Esperit Sant cuida amb eficàcia el nostre procés santificador, la seva presència purifica el nostre ésser fins a esdevenir reconciliats, germans i amics de tots els éssers humans sense distinció, perquè tots som fills estimats del Pare-Mare. La humanitat sencera és la destinatària de la nostra santedat missionera.

miscel·lània menorquina

La taula dels Jurats

Florenci Sastre

Els Jurats Generals estaven obligats a assistir als oficis religiosos de l'església parroquial en uns dies determinats, a vegades tot sols i en altres ocasions acompanyant al senyor Governador. Per recordar-se de tot, l'any 1615 feren elaborar una “taula” sobre pergami al notari Narcís Codina, que ara està al despatx de l'alcaldia, on apareixen a dalt els 4 Jurats amb les “xies” vermelles, símbol de la seva autoritat, i un altre personatge, venerant la Verge Maria i a baix la llista dels dies en que havien d'acudir a l'església, que no eren pocs. No tenim espai per reproduir el text de la taula; ens limitarem a consignar els títols de les festivitats: “Lo jorn de Nadal”, “lo jorn de Sant Esteve”, “Lo jorn de Sant Joan” (l'evangelista), “Lo die de cap de any”, “Lo die de Reys”, “Lo die de Sant Antoni de janer”, “Lo die de Sant Sebastia”, “Nostra Señora de febrer”, “Lo jorn de quaresma”, “Lo die de la Sancta Cruzada”, “Nostra Señora de mars”,

“Lo die de Rams”, “Lo dijous sanct”, “Lo divendres sanct”, “Lo die de pasqua”, “La segona festa de pasqua”, “lo diumenge de la caritat”, “Lo jorn del angel”, “Lo die de Sant Jordi”, “Lo diumenge apres l'angel”, “Letanies”, “Ascentio”, “Sincogesma”, “Trinitat”, “Lo die de Corpus Christi”, “Lo jorn de Sant Christophol”, “Nostra Señora de agost”, “Nostra Señora de setembre”, “Tots sancts”,

“La conceptio de Nostra Señora”, “Lo jorn de Sant Andreu”. En total 31 festivitats, de les quals algunes com les lletanies duraven 3 dies. Copiarem només dues festivitats com exemples: “LO DIJOURS SANCT. Item dit die los magnífichs Jurats se ajunten a la sala y van al offic mayor y a posar lo sanctissim sagrament al monument y apres a las matinas despres dinar y acompanyen lo señor Governador a dits officis i aportan las insignias negres fins lo dissabte de Pasqua demati”. “LO JORN DE SANT CHRISTOPHOL. Item lo die de Sant Christophol los magnífichs Jurats van a lo universari general per les personas que moriren en la desgratia acostuma lo señor Governador ab los officials Reals venir a la casa de la Universitat y de alli sen van a oyr lo universari y exint tornen juncts a la Universitat i apres sen torna lo dit señor Governador ab los matexos officials Reals y los magnífichs Jurats restan a la sala”.

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIA
Salms de la
2ª Setmana:

Dg. 25, Jesucrist, Rei de l'Univers (S): Dn 7, 13-14 / Sal 92 / Ap 1, 5-8 / Jo 18, 33b-37.

DI. 26, Fèria: Ap 14, 1-3. 4b-5 / Sal 23 / Lc 21, 1-4.

Dt. 27, Beat Ramon Llull, màrtir (MO): Ap 14, 14-19 / Sal 95 / Lc 21, 5-11.

Dc. 28, Fèria: Ap 15, 1-4 / Sal 97 / Lc 21, 12-19.

Dj. 29, Fèria: Ap 18, 1-2. 21-23; 19, 1-3. 9a / Sal 99 / Lc 21, 20-28.

Dv. 30, Sant Andreu, apòstol (F): Rm 10, 9-18 / Sal 71 / Mt 4, 18-22.

Ds. 1, Fèria: Ap 22, 1-7 / Sal 94 / Lc 21, 34-36.

Dg. 2, 1 d'Advent: Je 33, 14-16 / Sal 24 / Te 3, 12-4, 2 / Lc 21, 25-28. 34-36.

La Virgen del Toro en Siria

Carta de Ariadna Blanco, miembro de la organización internacional Ayuda a la Iglesia Necesitada

Yabrud (Siria), 15 de Octubre de 2018

Estamos en Yabrud a unas dos horas de Damasco, una población donde murió mucha gente durante esta interminable guerra de Siria. He hecho más de 3000 Km y he pasado tantos controles militares que no recuerdo el número, pero no voy sola. Me acompaña una imagen de la Virgen del Toro, obsequio de Mons. Conesa como signo de fraternidad y comunión con este pueblo que tanto sufre. Durante el viaje, me he abandonado a ella. No tengo miedo. Hasta llegar a Yabrud hemos atravesado ciudades arrasadas por la guerra, donde no queda ni un edificio en pie, solo escombros y cascotes, donde la gente, como fantasmas de mirada perdida, intenta recuperar algo de normalidad en su vida.

Las Iglesias han sido destruidas por el ISIS, profanadas, quemadas, voladas. También la Catedral de Yabrud, cuyos muros se levantan sobre las ruinas de un templo romano dedicado a Júpiter. Aquí me reúno con Mons. Arbach y le entrego la Virgen del Toro, y le explico que en una pequeña isla de este Mediterráneo que nos une nació mi abuelo y que su gente bondadosa y solidaria pone al pueblo sirio bajo el manto protector de la Virgen.

El obispo agradecido me recuerda que todos los cristianos se han mantenido firmes en la fe y rezamos un Ave María por la paz en el mundo, en Siria y en las familias. Él en arameo, la lengua de Jesús y yo en menorquín.

Ariadna Blanco

agenda

Curset per a guies turístics

Xerrada-curset sobre Litúrgia impartida pel rector de la parròquia del Roser, Mn. Josep Manguán, a la Catedral de Menorca. Acte obert i gratuït, inclòs dins les formacions sobre patrimoni eclesiàstic que organitza el Secretariat de Pastoral de Turisme.

Dimecres 28 de novembre, de les 10 a les 12.30 h, a la Catedral de Menorca.

Tríduum a la Verge de la Medalla Milagrosa

Celebracions en honor a la Mare de la Medalla Milagrosa, amb rés del rosari a les 18.30 h, tridu a les 19 h, seguit de l'Eucaristia, presidida pel prevere Julián Arana. Dies 26, 27 i 28 de novembre, a l'església de Sant Josep de Maó.

Jornades sobre ideologia de gènere

-Formació permanent per a preveres:

Dies 28 i 29 de novembre, de 11.30 a 18 h, al Santuari del Toro.

-Conferència oberta:

"Sexo y género. En busca de una verdad más allá de la ideología", impartida pel professor d'antropologia Enrique Burguete.

Dimecres 28 de novembre a les 20.15 h, al Seminari de Ciutadella.

Dijous 29 de novembre a les 20.15 h, a la Casa de l'Església de Maó.

Diàlegs amb el Bisbe

Primera trobada del curs, titulada "Cap a una ecologia Integral". Divendres 30 de novembre a les 20 h, a la Catedral de Menorca.

CONFER: Recés d'Advent

Dissabte 1 de desembre, al Santuari del Toro.

Trobada de Tonis i Antònies

Festa amb música i torrada de carn. Organitza la parròquia de Sant Antoni de Maó. Dissabte 1 de desembre, a les 14 h, a les dependències de l'escola de La Salle de Maó.

Inici del temps d'Advent

Diumenge 2 de desembre, a totes les parròquies de Menorca.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Més de 170 persones acompanyen el Bisbe en la Jornada Mundial dels Pobres

Més de 170 usuaris de Caritas van compartir taula i vivències amb el Sr Bisbe Mons. Francesc Conesa el passat diumenge 18 de novembre, en la II Jornada Mundial dels Pobres propiciada pel Papa Francesc. En aquesta trobada tan especial, organitzada amb l'ajuda de voluntaris parroquials i equips de Caritas, persones d'arreu de l'Illa es van reunir al Seminari de Ciutadella per un dinar de germanor. Van començar el dia amb una oració interreligiosa en la capella i, després de realitzar una visita guiada al Museu Diocesà, van tenir temps per conèixer-se i comunicar-se amb el Sr. Bisbe mentre gaudien d'un bon plat de paella. La jornada va finalitzar amb una mica de música i ball, amb la col·laboració del grup "Fent Poble".

Arranquen les xerrades formatives sobre patrimoni eclesiàstic

L'historiador i arxiver diocesà Marc Pallicer va impartir dimecres dia 14 la primera xerrada-curset sobre patrimoni i història de l'Església menorquina que organitza la Pastoral de Turisme. Més d'una quinzena de guies turístics i professionals del sector van escoltar la lliçó de Pallicer, que va oferir un discurs amè i panoràmic sobre la història de l'Església a l'Illa des dels temps dels romans. També va comptar amb prou assistència la formació sobre els edificis emble-

màtics de Ciutadella aquest dimecres, a càrrec de Biel Julià.

Aquestes formacions de caràcter gratuït i obertes a qualsevol persona interessada, es divideixen en tres blocs. La setmana que ve, dia 28, Mn. Josep Manguán n'impartirà una sobre la Litúrgia a la Catedral, a les 10 h., i per tancar el cicle Marc Pallicer realitzarà una visita guiada per Ciutadella dia 12 de desembre, que sortirà a les 16 h. de la Catedral.

Les temàtiques del curs, que es tornarà a repetir el mes de febrer, s'han escollit per ajudar a la formació del personal turístic. Com va manifestar una representant de l'associació insular de guies en una reunió amb la Secretària de Pastoral de Turisme, Francisca Llabrés, en moltes ocasions els professionals del sector tenen dificultat per conèixer en detall la història i el patrimoni cultural de la Diòcesi de Menorca, sigui per manca de temps o perquè desconeixen fonts fiables on trobar la informació.

Presenten el diari del capellà de Santa Maria al segle XIX

El professor F. Xavier Martín va donar a conèixer la setmana passada la seva obra "Diari 1824-1844. Josep Sanxo i Sanxo", un llibre de no-ficció sobre el capellà beneficiat de la parròquia de Santa Maria de Maó al segle XIX.

L'Abadia de Montserrat ha editat aquest volum, obra d'investigació de Martín, juntament amb l'IME i la publicació ha tingut la col·laboració de la Fundació Rubió, Rotary Club Menorca i la parròquia de Santa Maria.

Josep Sanxo i Sanxo (Maó 1776 - 1847) va ser capellà beneficiat, teòleg, historiador i naturalista. Era contemporani de les tres generacions de l'anomenat grup il·lustrat menorquí. I va viure durant la mateixa època que Joan Ramis i Ramis o Antoni Roig i Reixart.

El Diari 1824-1844 era en el seu origen una mena de consuetud eclesiàstica i tracta temes relacionats amb la litúrgia, la llengua, la música sacra del romanticisme, la cultura popular... de

l'illa de Menorca a la primera meitat del segle XIX. Aquesta publicació fa una aportació clau a l'hora de comprendre les conseqüències del canvi de l'Antic Règim a la revolució burgesa dins la societat insular des de la perspectiva d'un eclesiàstic liberal moderat, que contrastava amb la postura carlina d'un sector del clergat i amb la mateixa jerarquia menorquina.

